VOLUME 57. MÁJUS 1, 1965 No. 9. szám — 1965. május 1.

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

JÉZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10.)

AZ ANYAI CSÓKRÓL

Szegény édes apám
régesrég megmondta,
Még gyermekkoromba';
Hogy a pénz értékét
mivel én nem látom:
Soh'se lesz belőlem
semmi a világon!

Mert valahogy megvolt
akkor is már nekem,
Az a természetem:
Akármim odadtam
egy gyöngébb gyereknek,
Valami nálam is
koldús szegényebbnek!

Ki is kaptam érte,
nem egyszer, de százszor
Az édes apámtól.
Hanem édes anyám,
bíztatón, titokba,
Minden kis könnyemet
százszor lecsókolta!

És hogy úgy halok meg,
semmiül, szegényen:
Ma már én is érzem . . .
— De ha koldúst látok,
ki tud arról tenni,
Hogy az anyám csókját
nem tudom feledni!

És a kezéből erő sugárzik . . .

Cicomázni, mutatni nem szereti,
idegen előtt rejtegeti,
ha mellette sok kényes kéz virágzik.
Az övén nincs ékkő, nincs hívság,
Anyámnak keze olyan köztük, mint az imádság.

Szelíden, tisztán, melegen ragyog . . .
Jó anyám kezéért
Az Urnak adósa vagyok.

D. Erzsébet

KIÉ A GYERMEK?

Mióta a világ fennáll, azóta mindíg voltak olyan esetek, amelyekben a törvény embereinek kellett eldönteni egyes gyermekek esetében azt, hogy kinek a tulajdona? Ki nevezheti magáénak?

Midőn férj és feleség felbontják a házasságot, amelyből gyermek született, s mind a két fél jogot tart hozzá, a törvényszék megvizsgálja alaposan minden egyes esetben a helyzetet. Van eset, amelyben az apát, más esetben az anyát nevezik ki, és van olyan eset is, mikor a társadalom tulajdonába helyezi át és sem az apa, sem az anya nem rendelkezhet vele. Egy gyermeknevelő intézet neveli fel azt, a gyermeknek és az országnak javára.

Vannak Bibliánkban is olyan esetek, amelyek felett igen könnyen lehetne vitatkozni afelett: Kié a gyermek?

Például ott van Mózes. Jochebed, az ő anyja Egyiptom törvénye szerint születésénél Mózest vízbe kellett volna a szülésznőnek fojtani, de anyja a tilalom ellenére is három hónapig magánál rejtegette, s mikor már gyanússá kezdett lenni a helyzet, gyékény ládát csináltatott neki, s miután anyai csókjával elhalmozta, szépen belehelyezte gyermekét a ládába és kitette a folyóvízre. Másszóval teljesen a sorsára bízta. Emellett komolyan könyörgött Istenhez gyermeke megmentéséért. Mivel akarta tudni, mi fog történni a ládában lévő csecsemővel, kis lányát kiküldte a folytonos figyelésre.

Nem volt véletlen dolog, hogy a Fáraó leányának éppen akkor kíséretével oda menni fürödni, és megtalálni Mózest. Könyörületességre indulni felette. Nevet adni neki. A kis leány szolgálatkész ajánlatára nevelő anyát keresni. Ez mind isteni gondviselés volt, mert Isten akart választott népének egy alkalmas vezetőt nevelni, aki képes lesz népét megszabadítani és kivezetni az egyiptomi rabszolgaságból.

Tehát kié volt Mózes? Anyja a törvény ellenére tartotta, vagy rejtegette három hónapig. Azután sorsára bízta, kitette a folyóra, lemondott tulajdon jogáról. Apja, Amram beleegyezett, amit felesége tett a gyermekkel. A Fáraó leánya megtalálta, örökbefogadta, fizetett neveléséért, és nevet adott neki. A neve mégis, nem egyiptomi, hanem héber volt, ami ezt jelentette: "A vízből lett megmentve." Ez mind a Jehova Isten csodálatos gondviselésével történt. Állapítsuk meg, kié volt a gyermek?

Van egy másik eset, amelyben azt kellett eldönteni, Salamon királynak, kié az élő, és kié a halott gyermek? A mai tudománnyal vérvizsgálat folytán egyszerű lett volna a dolog, azonban akkor igen nagy feladat volt. Rendkívüli bölcsesség kellett hozzá. Mind a két nő megesküdött, hogy az élő gyermek az övé. Salamon hozatta kardját, és parancsolta a gyermek két részre osztását; a fejétől végig. Az egyik anya belenyugodott, igazságosnak látta az ítéletet, de a másik felsikoltott, és mondotta: "Nem! Nem!" — adják az élő gyermeket a másik anyának, ne öljék azt meg! Salamon erre ezt mondotta:

"Ez az édesanyja a gyermeknek, adjátok azt oda neki".

Mit mondunk a természet felett született gyermekekről, mint Izsákról és Keresztelő Jánosról? Ezeknek anyja, mikor Istennek szolgája beszélt nekik gyermek születésről, nevettek. Ábrahám száz esztendős volt, Sára kilencven. Zakariás pap szintén kételkedett az angyal szavában, mert már öreg volt feleségével együtt, s azért megnémult és nem tudott beszélni 9 hónapig, míg Keresztelő János meg nem született. Istennél nincsen lehetetlenség.

Jézus születése szintén természetfeletti esemény. Tudjuk azt, hogy Máriától született, ki férjével, Józseffel nevelte fel őt. A nép úgy ismerte, mint azoknak fiát, de Jézus a nyilvánosság előtt nem hívta soha Máriát anyjának, sem Józsefet atyjának. Lásd: Ján. 2:4., Ján. 19-26.

Ezeknek szülei mind úgy tudták, hogy gyermekük Isten ajándéka. Sámuelnek anyja komoly ígéretet is tett imájában: Ha az Ur ad neki fiú gyermeket, őt teljesen az Urnak neveli.

Hogyan gondolkoznak a mai szülők gyermekeik felől? Nem a véletlenség műve az, hogy gyermekeik vannak. Isten minden életnek a forrása. Minden született gyermekbe külön adja az ő lelkét, s azért van valami köze Istennek a mi gyermekeinkhez is. Azok egyenként Istenadta talentumok, amelyekkel sáfárkodnunk kell Istennek és az ő országának. ő majd ama Nagy Napon számon kéri a szülőktől gyermekeiket, és aszerint jutalmazza őket.

A gyermek nem madzag, amellyel a szülők le vannak kötve, és akadályozva sok dologban, hanem "magzat", Isten jóságos kegyelmének legdrágább áldása, amelyre ezt mondja ma is: "Neveld fel a gyermeket nekem és meg fogom adni jutalmadat".

P. G.

"Testet alkottál nékem"

Kedves Testvérek! Isten Szent Szelleme segítségével hadd szóljunk ma ezen ige alapján a testről. Egész életünk, nemcsak e földi, hanem az is, amit csak ezután fogunk Isten kezéből elvenni, mind-mind testhez van kötve. Egyszer külső hatások alá kerül ez a test, máskor pedig a belőle áramló folyamatok adják a történések zömét.

Beszélnünk kell ma röviden a "test" háromféle értelmezéséről ezen igéje alapján Istennek. Vegyük tehát sorra őket:

1. Emberi test. 2. Jézus emberi teste. 3. Krisztus teste az Egyház, vagy eklézsia.

1. Nem mondunk ujat, amikor bevalljuk, hogy hitre jutásunk előtt az örömeink túlnyomó része, — ha ezeket lehet egyáltalán örömnek nevezni, — e földi hústest földi határai között mozgott. Nem is kívántunk akkor magunknak mást, mert nem ismertünk más örömöket, csak a test múló, gyötrő örömeit. Futottunk utánuk, és minél tovább futottunk, annál nagyobb bűnök árán tudtuk csak elérni még ezeket a csúnya örömöket is, és közben nem vettük észre, hogy mind messzebb kerültünk az atyai háztól, és süllyedtünk mind mélyebbre a bűnben. De nemcsak az örömeink, a szomorúságaink is erre a testre korlátozódtak. Sokszor elmondottuk magunkban: Miért vagyok én csak ilyen? Miért nem vagyok olyan, mint a másik? Olyan erős, olyan szép, olyan magas, vagy olyan alacsony, olyan egészséges, olyan okos, és így tovább! Sok áldott, körültekintő munkájába került a mi drága Urunk Jézusunknak, amíg ide jutottunk, hogy mi is elmondhattuk az Atya színe előtt örömmel: "Testet alkottál nekem". De nem csak mi magunk csináltunk ilyen szomorúságot magunknak, mások is sokszor keserítették az életünket ilyen és ehhez hasonló beszédekkel: Te nem vagy olyan tehetséges, mint az a másik, olyan erős, olyan jó kiállású. Nekem nem tetszik, sem a kezed, sem a hajad, sem a szemed, sem a lábad, sem a hangod, stb. Erre nem kisebb, mint maga az Ur Jézus adott választ a Hegyi Beszédben, amikor így szólt: "Hát meg tudod-e növelni a termetedet csak egy arasszal is? " Mintha csak ezt mondta volna: Tegyétek el a problémáitokat, feküdjetek rájuk, és figyeljetek rám, még valamit mondok nektek: (139. Zolt. 15-16.) "Nem volt előled elrejtve az én csontom, amikor titokban formáltattam, és idomíttattam a föld mélyében. Látták a Te szemeid az én alaktalan testemet, és ezek a Te könyvedbe mind be voltak írva! A napok is, amelyeken formáltatni fogok, holott egy sem volt még meg közülük". Ebből megérthetjük, hogy sem egyikünkön, sem a másikunkon múlott, hogy ilyen testben járunk, hanem a Teremtő Isten formáló keze tett ilyenné bennünket. Ezért kell őriznünk ezt a testet a bűntől! Vigyázzunk ennek a testnek a tisztaságára! Igy értjük meg ennek a fényénél az I. Kor. 6-18 verse igéjét: "Kerüljétek a paráznaságot! Minden bűn, amit az ember cselekszik, a testen kívül van, de aki paráználkodik, a maga teste ellen vétkezik!" Beszennyezem az Urtól kapott és formált tiszta testet annyira, hogy az alkotója nem fogja felismerni? De igen, csak szégyent hozok ezáltal az egész "testre"! Tudjuk, hogy a feltámadott test is ilyen test lesz, de azt már nem külső erőforrásokból, piacról, fűszerestől, hentestől szerzett táplálékokkal fogjuk erősíteni, mert ennek már az erőforrása saját magában lesz. "Olyanok leszünk, mint ő!"

Sem tér, sem időkorlátaink nem lesznek, miként nem voltak a mi Urunknak sem feltámadása után. Erről a testről fogunk ott is megismertetni, amiként Mózest és Illyést is erről ismerték fel a tanítványok a hegyen. A mi feltámadott testünk is szellemi test lesz, olyan, amelyben a szellemi életünk lesz túlsúlyban. Ez a test állandóan Isten dolgaival lesz elfoglalva. Imádatával, szolgálatával, és a Vele való közösséggel.

Itt-ott még a lelkünk is szóhoz fog jutni, de ez a földi élethez viszonyítva már csekélység lesz. Ebben a testben már nem lesz vér, mint ahogy a mi Urunk feltámadott testében sem volt. "Tapogassatok meg, hogy csont és hús vagyok." —mondta a tanítványoknak a Luk. 24-39. versében. Ez is arra mutat, hogy a feltámadott testünk egy uj életenergiát fog kapni. Megköszöntük-e már valaha Istennek, hogy ilyen testet alkotott nékünk? Ugy-e nem! Boruljunk le most ezért elébe hálaadással!

Most beszéljen Isten igéje nekünk az Ur Jézus Krisztus emberi testéről!

Isten a saját maga világméretű szemlélődéseiben, hatalmas tervei koncepciójában formálja és alakítja a történelmet. Amikor már-már úgy látszott, hogy az ember, mint olyan, menthetetlen, "az idők teljességében elküldötte az ő Fiát, aki asszonytól lett, aki törvény alatt lett, hogy a törvény alatt levőket megváltsa, hogy elnyerjük a fiúságot!"

A könyvtekercsben ez volt írva a Fiú felől: "hogy teljesítsem óh Isten a Te akaratodat!" Ebből azt kell megértenünk, hogy nem volt sohasem közömbös Isten előtt az ember állapota. Ne higyjük, hogy a mai, fejtetőre állított, erkölcstelen emberi életekre nincs Istennek orvossága! Van! De ez már az Ur Jézus Krisztus második eljövetelével van szoros összefüggésben. Ennek az időnek a teljességéhez látszólag még nem értünk el. De, ki tudja, mit hoz a holnap?

Isten testet alkotott az Ur Jézusnak, az ő egyetlen Fiának. Olyan testet, mint a miénk. Fázósat, elfáradót, éhezni és szomjazni tudót. Igy lett "az Ige Testté!" Ebben a testben lett az Ur Jézus a galileai "magvető" és a "názáreti" ács, mint e földön testben járó Isten Fia. Isten képe. A bűnösök barátja. Mert ő valóban Isten képe volt abban az értelemben, ahogy csak egy fiú tudja képviselni az atyját ebben a világban. Jézus nem csak származása révén, hanem lényegileg is egy volt, és ma is egy az Atyával! A következő ige mindennél ékesebben bizonyítja ezt, amely az ő szájából származott! (Ján. 14-9.) "Filep, aki engem látott, látta az Atyát!" Ez a kijelentés méreteiben is óriási! Ez világossá teszi azt, hogy ő sohasem volt teremtmény, hanem Teremtő, aki emberi testet öltött. A Fil. levél 2-ik rész 6-11 versei adják ezen állításunknak a legragyogóbb bizonyságtételét:

1. Istennek formájában volt. 2. Önmagát megüresítette az isteni erőktől. Figyeljük csak meg magunkat, mennyi sok energiát pazarolunk arra, hogy a mi tagjainkban megtartsuk ezeket a múlandó földi erőket! Dehogy is akarnánk mi megüresíteni magunkat ezektől! Pedig utána következik a "szem nem látott, fül nem hallott dicsőség, amit Isten készített az őt szeretőknek!" (I. Kor. 2:9.)

3. Emberi állapotában megalázta magát. Milyen nehezen jutunk el mi erre a nem is olyan túlmagas csúcsra, mert az emberi mivoltunk túlteng bennünk.

4. Engedelmes volt halálig. Ha Isten a mi engedelmességünket, vagy inkább engedetlenségünket kiábrázolná előttünk, akkor ez olyan nagy hegy lenne, hogy eltakarná előlünk a napot.

5. Felmagasztalta őt.

6. Nevet ajándékozott Neki.

7. Erre a Névre minden térd meg fog hajolni, Mennyben, földön, és az alvilágban. — És ezt mind e földi testben kivívott győzelme és szolgálatai révén, és azok árán nyerte és érte el. Ezért lett drága az Urnak ez az ige: "Testet alkottál nékem!" Emberi testet. Győzelmes testet, amelyben a földön legnagyobb volt!

Krisztus Teste az eklézsia

Olyan gazdag és olyan csodálatosan szép ez a fejezet, amilyet csak Isten képes egyedül az ember részére készíteni, és teszi ezt önzetlenül, semmit érte vissza nem várván. Ef. 1:10. "Az idők teljességének rendjére nézve, amikor egybeszerkeszt magának mindeneket a Krisztusban, mind amelyek a Mennyben, és mind amelyek a földön vannak!" Itt kezd kibontakozni Istennek sokféle bölcsessége ebben a testben, az eklézsiában.

Azért ilyen szép, és azért ilyen dicsőséges ez a jövő, mert Istennek igen magas árat kellett fizetnie érte! Hogy ez munkában, energiában, odaszánásban és fájdalomban mit jelentett úgy az Atyának, mint a Fiúnak, álljon itt egy ige, hogy az elmondottakat közelebb hozza az értelmünkhöz: (Zsolt. 33:9.) "Mert ő szólt és meglett. ő parancsolt és előállott!" Hallottam egy tudós igehirdetőtől, aki a héber nyelvben nagy jártassággal bírt, így fordítani ezt a verset: "Mihelyt ő egy igét mond, az azonnal meglészen!"

Most egy pillanatra gondolkozzunk el ezen. Mit jelentett a testbe öltözés. Mit jelent egy bűnös embert átformálni az Urnak kitartó mun-

(Folytatása a 7. oldalon)

EMLÉKEZTETŐ

Édesanyám csak levelet vár.
Kevéssel beéri, kevéssel.
És annyi titkos könnyet hullat,
ha napok múlnak s írni késel.

Tipegő kisgyerek korodban
te mennyi kéréssel zaklattad!
Sietős dolgát hányszor hagyta
napjában félbe temiattad.

Kenyeret szelt, puha fehéret . . .
kis karcolást csókkal hegesztett . . .
virrasztott lázas éjszakákon . . .
Most haja hófehér, keze reszket,

s levelet vár: símogatását
néhány gyermeki, meleg szónak.
Ó, írj! Amit ma még megírhatsz,
vigyázz, megírhatod-e holnap!

T. E.

ÉDESANYÁM KEZE

Jó anyám kezén nincs ékkő, nincs hívság,
Anyámnak keze olyan, mint az imádság.

Volt egyszer puha, keskeny és fehér . . .
De küldtek neki engem,
s az anyám keze azóta
értem lett dolgos, igénytelen, szerény
mint egy karéj áldott kenyér.

Ha néha mégis megpihenhetett,
egymásra téve,
csendesen feküsznek kezei az ölében.
Én vigyázva, hogy észre ne vegye,
csak nézem, nézem . . .
Nyugalom, derű mosolyog,
tiszta szent béke nevet a kezén.
Munka-adta barázdái közt
áldás van írva az anyám kezében.
Érzem:
Mikor az ajtón reggelente kilépek
és utánam int: "menj gyermekem, a Jézus nevében!"

SIK SÁNDOR:

ASSZONYOK

Ti vagytok a párna,
ti vagytok a pólya
kisfiúnak, nagyfiúnak,
gügyögője, ringatója.
. . . És ti vagytok a *Háziáldás*
Fehérre meszelt kis falon.
Szegett kenyér az abroszon.
Ti a kútvíz a harmatos pohárban,
Duruzsoló, jóságos kályha,
Szekrényben illatos puha,
Tündöklő, hófehér ruha.
Ti vagytok az olajmécs, mely álmatlan lobog
S *imádkozik, míg mások alszanak* . . .

EVANGÉLIUMI HIRNÖK
GOSPEL MESSENGER
—o—
Published semi-monthly by the Hungarian Baptist Union of America
225 E. 80th St. New York 28, N. Y.

Editor — Szerkesztő:
Rev. GABRIEL PETRE
764 Kossuth Road
Palm Bay, Florida.

Entered as second class matter at the Post office of New York, N. Y., under the Act of March 3. 1879. Accepted for mailing at the special rate of postage as provided in Section 1103, Act of October 3, 1917

Subscription fee: $3.00 per year
Előfizetés, címváltozás erre a címre küldendő:
Mr. John Szasz
1619 Edward Ave. N. E. Canton 5, Ohio

ANYÁK NAPJA

Ezen ünnep az évi ünnepek között az egyik legujabb, alig mult el 50 éves itt, Amerikában. Azonban annyira népszerűvé vált, hogy a világ több országaiban is ünneplik. Minden esztendőben május 2-ik vasárnapjára esik, melyen a családban, és a társadalom különböző szervezeteiben valamilyen módon elismerést adnak az anyáknak, s méltatják azok fontos hivatását. Ilyenkor az anyák képezik az ünneplés központját; ők a család királynői. A család tagjai büszkén tűzik mellükre a színes szegfű, vagy más virágot, ha látják anyjukat maguk körül. Ha pedig a sírnak hantjai takarják, emlékükre feltűzik a fehér szegfüvet.

E nap eredete egy szegényebb sorsú philadelphiai leány nevéhez fűződik, aki élő édesanyja iránti szeretetből, a szép májusi vasárnapok közül egyet kiválasztott anyja tiszteletére minden évben. Ekkor anyjának nem volt semmi teendője, mert ő mindent elvégzett. Azután kivitte anyját sétára, s tűntetően karonfogva sétáltak az utcán. E kedves leánynak a neve Jarvis Anna volt.

Körülbelül e leány 1907-ben kezdette el az ünneplést, és kért másokat is példája követésére. Majd ajánlotta a hatóság embereinek is azt, de a Congressus csak 1913-ban foglalkozott vele kedvezően. A következő évben, vagyis 1914-ben az akkori elnök, Woodrow Wilson ünnepnek proklamálta május második vasárnapját minden esztendőben.

Az édesanyák nagyon rászolgáltak és megérdemlik az ünneplést, különösen gyermekeiktől, mert az évnek minden napján kivétel nélkül szolgálatban vannak. Mikor mások valamely napokat ünnepelnek, nekik akkor van a legnagyobb gondjuk az ünnepi ebéd elkészítésével. **Boldog Anyanapot** kívánunk minden édes anyának.

—0—

A GYERMEKI HIT

A lélekbúvárok megállapítása szerint a gyermeki élet nem egyéb, mint aranyalkalom. Azért azt keresi folyton az ördög, s minden alkalmat megragad arra, hogy idejében elhinthesse minden gonoszságnak a magvát az ártatlan gyermeki szív puha talajába. De ugyancsak arra pályázik, a mi jóságos mennyei Atyánk is; mindent elkövet azért, hogy a gyermekeket kiragadja az ördögnek befolyása alól, s megmentse őket az örök boldogságnak, tudván az ördög sorsát. Ő, mint a kárhozatnak fia, nem adhat követőinek sem egyebet, mint örök kárhozatot. Isten pedig abban találja minden gyönyörét, ha még az élet hajnalán többeket kiragad az ördög hatalmából.

Jézus földön jártakor személyesen hívogatta a gyermekeket magához és megáldotta őket, vagyis tanította az isteni dolgokra, ma pedig Szent Lelke által bizonyos eszközöket használ a gyermekek megmentésére. Felhasználja a prédikátort, a vasárnapi iskolai tanítót, a szülőket, nagyszülőket, testvéreket, rokonokat, a vasárnapi iskolai leckét, az énekeket, tanulságos történeteket, stb, stb. Minden egyesnek folyton szemelőtt kell tartani a gyermeknek megmentését.

Azonban mégis az otthon, és a szülőkre hárul a legsúlyosabb felelőség a gyermekek megmentését illetőleg. Az otthonban tartózkodik a gyermek állandóan, és csak ott lehet folyton figyelni a gyermek nevekedésének irányát. Ott lehet a hibákat a legjobban korrigálni is. A templomban el lehet vetni az ige magvát a szív talajába, de ha otthon nincs az jó példával gondozva, nem vezet sikerhez. — A gyermek hite nem egyéb, mint a szülők hitének kisugárzása.

—0—

A NYARALÓ GYERMEK LEVELE ANYJÁHOZ

Jó anyácskám, legelőször szívemből kívánom,
Hogy reád a jó Istennek sok áldása szálljon!
Most leírom állapotom, úgy rövidre fogva,
Melyből megtudod fiadnak, milyen jó a dolga.
Ugy örültem, amint egy nap reggel útra keltem,

Este pedig oda érve, annyi sok jót leltem.
De ám másnap, jaj úgy sírtam, mikor enni kellett,
Hogy nem láttam anyukámat a reggeli mellett.
Adtak kávét, friss kalácsot, vajat, mézet bőven,
De anyukám nem kap ebből, oly messze van tőlem.

Rágondoltam: én itt eszem, ő meg olyan éhes,
Vagy legfeljebb rántott leves, amit mostan élvez.
Nekem itten grófi dolgom, anyám pedig fáradt,
Oly kemény és rozoga a szalmazsákos ágyad.
Vígan játszom, énekelek, de más percben sírok,

Vígasztalnak, símogatnak, írni alig bírok.
Azt mondják, hogy gyenge testem szüksége van vérre,
Azért hoztak áldott lelkek, városból vidékre.
Soh'se fogom elfeledni ezeknek jóságát,
Óh Istenem áld meg őket s add meg szívük vágyát.
Mondják, hogy csak türelemmel, kitartsak tíz hétig,

Szeretnék is itten lenni, legalább tíz évig.
De mikor a gondolatim anyukánál járnak,
Valami így szól szívemben: "Siess haza, várnak!"
Óh azért hát, hogy ha ezt a levelet megkaptad,
S dolgaidat egy pár napra valakire hagytad,
Akkor gyere és vígy haza kicsinke szobánkba,
Hogy nyomhassad csókjaidat két sovány orcámra,

Itt szeretnek, de magamban mindíg úgy találom,
Isten után csak te szeretsz, jobban e világon.
Jó a kávé, de a rántott leves jobb melletted,
Fáj a szívem, ha nem látlak, mert nagyon szeretlek.
Te rám gondolsz nappal — éjjel, én meg téged hívlak,
Vagy te sírsz haza magadhoz, vagy én ide sírlak.

NŐK ROVATA
Rovatvezető: Szerencsy Mária
105 Demott Lane, Somerset, N. J.
Női konf. elnöke: Steg Mária
Alelnök: Kocsis, Elizabeth
Pénztáros: Hajdu, Elizabeth
Jegyző: Szerencsy Mária

ÉDES ANYÁNK

Mikor egy-egy romlott,
Semmi embert láttok:
A ki magának is,
Másnak is csak átok,
A kinek soh'sincs egy
Tiszta indulatja:
— Sirassátok meg szegényt, mert
Nem volt édesanyja!

Ha a sors egy olyan
Nagy úrral hoz össze,
A kitől akár egy
Világ dőlhet össze,
De jaj föl nem éri,
De könny meg nem hatja:
— Sirassátok meg szegényt, mert
Nem volt édesanyja!

S ha mikor a szívünk
Megtelik jósággal,
A szemünk könnyűvel,
Lelkünk imádsággal;
Mikor egy-egy nemes
Tettet viszünk végbe:
Csókoljuk meg édes anyánk
Lába nyomát érte!

SÁMUEL ÉDESANYJA

I Sámuel 1:9-17, 24-28.

Anna, az Ótestamentumi idők távlatában élő édesanya, ma is méltán példaként állítható a hívő édesanyák elé.

Anna, az imádkozó édesanya példaképe. Keserűségét az Ur előtt öntötte ki. **Idejében** kezdett el gyermekéért könyörögni: mikor az még meg sem született. **Kitartóan** könyörgött: egészen addig, amíg el nem nyerte szívében a bizonyosságot imádságának meghallgattatásáról: aztán már "arca nem volt többé szomorú". És imádságában nem **csak kért,** hanem **adott is:** eleve odaadta gyermekét Isten oltárára.

Anna áldásnak tekintette a gyermeket. Könyörgött érte és szívesen fogadta nemcsak az elsőt, hanem a többit is. (I. Sám. 2:21.) És mivel így fogadta őket, nem teher, hanem Isten ajándékai voltak számára, ez adott neki erőt, bölcsességet ahhoz, hogy helyesen, sok szeretettel és türelemmel nevelje fel őket.

Anna számára a templom imádság háza volt. Amikor elment a templomba, elmélyülten az Istennel való közösséget kereste. Az Isten házában az Isten előtt kívánta kiönteni a szívét. Bár ez akkoriban idegenszerű volt, s Éli főpap sem értette meg mindjárt, — hiszen az ő papi szolgálatban álló fiai nem tettek ilyesmit. Valószinű, ő maga sem tette ezt gyermekeiért.

Anna **hálás volt Istennek** és betartotta fogadását. Milyen boldogan mutatott rá gyermekére Éli előtt: "Ezért a fiúért könyörögtem és az Ur megadta kérésemet — most azért én is az Urnak szentelem teljes életére . . . — és imádkozának az Urhoz." Ima, meg odaszentelés, áldozás és aztán ujra ima . . . De nem is lehet másként elképzelni egy Sámuel-életű ember útnak indítását, csak így.

Te is így indítottad, vagy indítod az élet útjára gyermekeidet? És arra gondolsz-e, hogy téged is így indítottak el valamikor szüleid és a gyülekezet? Hálás vagy-e érte?

MISSZIÓ-MEZŐKRŐL

Kelt S. Paulo, 1965 április 7.

Kedves Petre testvér az Ur Jézus Krisztusban:

Ugy gondolom, hogy a kedves testvér tud arról, hogy itt, Braziliában egy nagyméretű evangélizáló mozgalom van, amelyben az összes baptista gyülekezetek részt vesznek, így mi is részt vettünk és most erről akarok írni egy keveset.

Március 24-től 28-ig tartottunk evangélizáló estéket, portugálul, és ezen evangélizálásra már jó előre készültünk. Az imaház környékén kb. 1.000 család lett felkeresve a gyülekezet tagjai által, akik egy János Evangéliumát és egy Meghívót adtak be minden házhoz. Ezenkívül ki-ki a munkahelyén és a szomszédoknak szintén adtak és hívogattak. Az esteli evangélizálás előtt, szombaton két utcai istentiszteletet tartottunk és vasárnap pedig hármat, amikor szintén hívogattunk is.

Minden este 7-től 8-ig egy autó, amelyre hangszóró volt szerelve, és két oldalán pedig meghívóval a konferenciára, az utcákat járta és hívogatta a népeket. Az imaház előtt minden este, már 7 órától kezdve egy kis asztal volt és két testvér osztogatta a Meghívókat, traktátusokat és Evangéliumokat. Összesen 7.000 Meghívó, 3.000 János Evangélioma és több, mint 2.000 más traktátus lett szét osztva.

A gyülekezet imádkozott is, hogy az Ur adjon áldást ezen munkára és az Ur meghallgatta kérésünket. Szerda és csütörtök este nem voltunk sokan, mert az idő nem a legalkalmasabb volt, de péntek este már szép összejövetelünk volt. Szombat ete az imaház megtelt, úgy, hogy csak látogatók 64-en voltak és vasárnap este pedig 76 volt csak a látogatók száma, és már nem volt hová ültetni őket, mert a tagok is kivették részüket a jelenlétben. Egy este kivételével, mindig volt látogató szónok, és az Ur valóban megáldotta a munkát. A konferenciai estéken, a felszólításra, hogy ki akarja elfogadni Jézust, mint Megváltót, 33-an jelentkeztek itt, az imaházban, és vasárnap délelőtt a misszió pontunkon pedig szintén 7-en jelentkeztek. Tehát az evangélizálás eredménye összesen 40 lélek lett, akik elhatározták magukat Krisztus követésére.

Most ezeket látogatjuk, és arra igyekszünk segíteni őket, hogy a lelki téren oda nevekedjenek, hogy meg is keresztelkedjenek.

Jelenleg vannak néhányan, akik készülnek az alámerítésre és reméljük, hogy nem sokára meg is fog lenni.

Az ének- és zenekarok minden este működtek, ami igen hasznos volt, mivel tudjuk azt, hogy a zene és az ének milyen vonzó erővel bír.

Mondhatjuk azt is, hogy a tagok legnagyobb része kivette részét a munkából és a jelenlétben is.

Igen hálásak vagyunk az Urnak azért, hogy méltatott bennünket arra, hogy az Evangyélium terjesztésében eszközök lehettünk, és most azért imádkozunk, hogy az Ur segítse ezen lelkeket a teljes lelki világossághoz, és hogy minél előbb csatlakozhassanak a gyülekezethez.

A kedves testvéreket kérjük szintén, hogy imádkozzanak ezen munkáért, és értünk is hogy betölthessük a mi hivatásunkat hűségesen.

Kívánok a kedves testvérre, és munkájára sok áldást az Urtól, és maradok testvéri szeretettel a távolból.

NAGY ISTVÁN

TODAY'S GOLDEN CALVES
JAMES H. BUSWELL

Yesterday I bought a gleaming gilded lamp for our living room. The light can be adjusted every which way and its intensity varied to suit the reader. My wife and I have looked for this kind of illumination for years. At last we have it!

When I padded downstairs this morning, my first act was to snap on this golden lamp. Then I stepped back to admire it and its almost magical effect on our recently remodel-

ed living room. Even though the lamp is an inanimate, manufactured product, I came dangerously close to bowing down and worshiping.

As I slid into the easy chair under its soft light, with an effort I tore my mind from the lamp to my Bible. It dawned on me that for the moment the lamp was more inspiring than the Bible. And in my devotions I read the words of Jeroboam in first Kings 12:27-29: "If this people go up to do sacrifice in the house of the Lord at Jerusalem, then shall the heart of this people turn again unto their lord, even unto Rehoboam King of Judah, and they shall kill me . . . Whereupon the king took counsel, and made two calves of gold, and said unto (the people), It is too much for you to go up to Jerusalem: behold thy gods . . . And he set one in Bethel, and the other put he in Dan." Was I also finding it easier and more exciting not to go up to Jerusalem and worship the one true God? Was I being dazzled by what I could see, hear, smell, taste, and touch instead of by the unseen presence of the Spirit of the living God?

As I ambled into the kitchen to have breakfast, the mental picture of those two golden calves bothered me. I listened to the radio while eating. Within ten minutes I was urged to "have fun" with a new motor boat. I was told that "the leading automobile dealer" had a superb car for me that is more than mere transportation — it's solid driving comfort. The virtues of a costly ham were depicted in a way to set me drooling. A luring baritone made our television set seem like a product of the dark ages. In honoyed tones I was urged to take a local plane to Detroit and then fly by jet to Florida — all on the installment plan. All powerful appeals to the physical senses — and all "golden calves" of a sort!

Most of us live much nearer to Bethel or Dan than to Jerusalem. Our world is full of marvelous material "things," and it is easy as baking a frozen pie for us to become — heart, soul, and pocketbook — church-going materialists. Superfluous merchandise is forced on us, but few try to "sell" us on the merits of Christianity. We can buy a roomful of fine furniture on thirty days' free trial. But what about the free gifts of God? It is easy to love those things that add comfort and pleasure to the lives of those we love and to our own also. But it is far from easy to love and serve the invisible God.

Daily the Christian is bathed in the perfumed aura of materialism, the lure of golden calves. We worship God or Goods through the insistent urges of (1) our needs and (2) our desires.

Consider our needs. How they have changed! It is obvious that we need food, clothing, housing, education, transportation, medical care, and relaxation. In the satisfaction of any of these needs, however, we all too readily step across the line and buy what we *desire* instead of what we need.

A banker friend recently died. He was an odd duck for these times! He never owned a car; he walked to church and took a bus to work. For fity-six years he was treasurer of his church, wisely and sensibly helping to advance its programs. He gave liberally to missions. This gentleman may have desired more "eating out," expensive clothing for himself and his wife, a finer home on a fashionable street, and luxurious transportation. But he worshiped few if any "golden calves." He and his wife satisfied actual needs and gave the rest to the Lord.

It is our desires that shatter our Christian fortitude and cause us a nation to spend more for cigarettes than for world missions. We plunge into long-term debts for homes, cars, boats, furniture, appliances — and then there is no tithe left for the Lord. Yet the Christian should *begin* his budget from the tithe.

Few of us, no matter how devoted, would care to go back to the life of half a century ago. I remember those days well. Their luxuries have become the "musts" of today, and products then undreamed of are now common. Of course we must live in the world of Now — *in* it, as the Bible urges, but not *of* it — but do we? Where do we draw the line between what we require and what we desire?

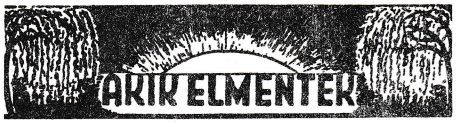
Dr. John C. Slemp, editor of *Missions* magazine, tells of a trip he made to Japan in 1952, when "a spiritual vacuum" occupied the lives of these people. In 1961 he returned to Japan and wanted to know whether the vacuum had been filled. " 'Yes, it has been filled,' missionaries and nationals alike told me," Dr. Slemp said, "but not by Christianity. Rather, as is all too true here in the United States and other lands, it has been filled by sports, television, material goods; by golf on Sundays, excursions, hiking . . . Now the people were carefree, and their one aim in life appeared to be the pursuit of a good time."

Our days are filled with tangibles. God may have become only "an ever present help" in time of trouble. The divine glow of the Christian life does not go out suddenly; it just fades out because we cannot touch, see, taste, hear, and smell the Lord's presence.

To the question, "How may I become less material and more spiritual?" there is only one answer. It batters down the door of selfishness. It makes the transition from our boots to the other fellow's shoes a delight. Love for God and for our neighbor is the answer.

Golden calves, like our lovely lamp, often lose their luster. But those who are constrained by the love of Christ will not set their hearts on things.

James H. Buswell, a Christian layman, has long been director of communications for the Michigan Baptist Convention and editor of the "Michigan Baptist."

AKIK ELMENTEK . . .

A newbrunswicki gyülekezetben *Zilinszki Eszter* testvérnő nyitotta meg a hazaköltözők sorát.

Több, mint egy évtizeden keresztül volt gyülekezetünk hűséges és áldozatos tagja, s míg testi ereje megengedte, örömmel és rendszeresen látogatta az Ur házát.

87 esztendővel áldotta meg az Ur, s a fáradt vándor hazatért megpihenni.

Özvegy *Olasz Józsefné*, sz. Hajdú Erzsébet testvérnőnk is megkapta a hazahívó szót. Az ő számára jó Istenünk 71 esztendőt adott e földi életből és házasságát 9 gyermekkel áldotta meg. Szülőhazája Krasznikvajda (Abauj-Torna megye) volt, onnan egész fiatalon vándorolt ki az USA-ba, ahol nem csak uj otthont, de Megváltóját is megtalálta, Akit 50 éven át követett.

Oswath Györgyné, sz. Horváth Erzsébet testvérnő 86 földi esztendőt kapott ajándékul a jó Istentől, amit úgy egyéni, mint gyülekezeti életében hűségesen igyekezett hasznosítani. Perbenyikből, (Zemplén megye) telepedett le Scranton, Pennsylvania-ban, ahol megtalálta Jézus hívó szava és Zbóray László lelkipásztor testvér hite vallomására alámerítette.

1919. évtől a newbrunswicki gyülekezet tagja volt, ahol úgy a vasárnapi iskolai, mint a nőegyleti munkában példaadóan és fáradhatatlan hűséggel dolgozott.

Isten segítségével 7 gyermeket nevelt fel, s most 12 unoka és 19 dédunoka vett búcsút drága testvérnőnktől.

FEBRUÁR 26-ÁN UJRA BÚCSÚZTUNK . . .

Harto Valentin testvér 84 éves korában távozott el az élők sorából. Hosszú betegsége, a megszámlálhatatlan kórházi napok sem tették vígasztalanná, és lelkipásztora, Kocsis I. testvér által sohasem feledkezett el üdvözletét küldeni a gyülekezet részére. Teste a kórházi ágyon, lelke az Ur népével volt együtt . . .

Elköltözött testvéreink koporsójánál a vígasztalás igéjével Kocsis Imre lelkipásztor, Rev. Andrew Harto, Toledo, Ohio, és Fülöp Árpád lelkipásztor testvérek szolgáltak. A megszomorodott szívekre legyen gyógyír Isten igéje és jó reménységgel gondoljanak a költő szavaira:

"Nincsenek kedveseink távol, lám
Csupán a partnak tulsó oldalán . . .
Ki csendben elaludt az Urban
Ne keresd a messze távolban . . .
Az Ur szava ígéri bíztatón
Krisztusnál megleled mindenkoron."

M. Szerencsy

TESTET ALKOTTÁL NÉKEM

(Folytatás a 3. oldalról.)

kával, hogy az az ő Fia ábrázatához hasonló legyen, és mit jelentett az igék alapján a teremtés? Meg kell értenünk, hogy sokkal több erejébe és munkájába került Istennek és az Ur Jézusnak a Megváltás, mint a teremtés! Amellyel az egész világot létrehozta. Ugy, hogy a láthatatlanból kihozta és láthatóvá tette egy "legyen" szavával. (Zsid. 11:3.) Tehát ő szólt és meglett! De az eklézsia megalkotásánál Golgothára, kereszthalálra, véráldozatra, engedelmes odaszánásra, és szenvedésre volt szükség! De nem csak a Főnek kellett szenvedni! Nem csak a megalapozásnál volt szükség szenvedésre! Különben nem értenénk meg a Kol. 1:24. versét:

"Most örülök a ti érettetek való szenvedéseimnek, és a magam részéről betöltöm, ami híjja van a Krisztus szenvedésének az én testemben az ő testéért, ami az Egyház, vagy eklézsia!" Ez tehát Krisztus teste, amelyet Isten alkotott Neki! És most mégegyszer mondjuk el ennek az igének a tiszta értelmét. Itt ugyanis nem arról van szó, hogy Jézus érettem nem szenvedett eleget, és most nekem kell őt kiegészítenem. Szó sincs róla! Csak a magam részéről! Pál végig szenvedte ezekben a gyülekezetekben, a Krisztus Teste építésének első állomásain, a szülési fájdalmakat! (L. Gal. 4:19. versét!) De ő csak a maga részéről szenvedett a "testért", amely állandóan formáltatik, egészül, növekedik a beteljesedésig. Vajon mi "a magunk részéről" elmondhatjuk-e mindezt? A magam részéről én is betöltöttem ezeket a lokális helyhez kötött szenvedéseket az ő Testéért az én testemben? Boldog, aki igennel felelhet, mert Vele és Benne szenvedett a Testben. "Mert ha ezeket elszenveditek, akkor veletek úgy bánik Isten, mint Fiaival"! (Zsid. 12:7.)

És ekkor történik valami a teremtés rangsorában: Ahol Isten igéje így szól az emberről: "Kisebbé tetted őt rövid időre az angyaloknál!" (Zsid. 2:7.) Krisztusban ez a rangsor megváltozott, mert az alacsonyabb rendűnek teremtett ember az angyalok fölé emeltetett! Azáltal, hogy beléptünk és tagságot nyertünk Isten nagy családjában, az eklézsiában. Pál látta ezt, azért írta a Korintusiaknak: "Mi angyalokat fogunk ítélni!" Milyen csodálatos ez a test! Az emberi test. A Krisztus emberi teste. A feltámadt test. És végül a dicsőséges test, ahol a test egyesül a fővel, talán ma, talán egy hét múlva, de ebben a testben előre rukkol az ember, mindenkit megelőzve a teremtésben! Ez az Isten titka, amely nekünk kijelentetett! Akik hisznek!

Isten áldja meg a ti hiteteket Krisztusban! Imádkozzunk ő benne egymásért!

Ámen!

Az Urban testvéretek:

Tóth Sándor

Budapest, 1965. február 6.

MI UJSÁG

CHICAGO, ILL. — A helyi "First Baptist Church" vezetősége szorgalmasan dolgozik azon, hogy a serdülő iskolás ifjak részére iskolai idő alatt mellék munkákat szerezzen, hogy azok iskolájuk mellett pénzt is kereshessenek. Igy azután nyugodtabban tudnak tanulni, s nincsenek megkísértve otthagyni az iskolát.

*

OMAHA, NEB. — Omahában, a Dr. Billy Graham evangélizálása óriási sikereket aratott úgy lelkileg, mint anyagilag. Miután a vállalkozásnak minden költségét kifizették, $46,000 maradt meg. Ebből $5,000-t Londonba küldtek az ott tervezett mozgalom előkészítésére, $27,000-t pedig az organizáció pénztárába juttattak.

*

RANGOON, BURMA. — Rev. Bradley N. Allen, "American Baptist Missionary" jelenti ezt: A helyi "Immanuel Baptist Church" elérte képességének azt a fokát, amelyen teljesen önfénntartó lehessen. Többé nincs szüksége külső támogatásra.

*

GENEVA, SWITZERLAND. — A "World Council of Churches" a következő öt (5) esztendőben $3,000,000-t akar szét osztani a világon keresztyén vallásos iratok terjesztésére különböző nyelveken, mert erre van mindenütt igen nagy szükség.

*

WASHINGTON, D. C. — Az Országházban most hívták ösze a Congress-t, amelynek 535 tagja van. Vallásilag a következőképpen oszlik meg: 108 római katholikus, 97 methodista, 76 presbiterien, 70 episkopális, 55 baptista, 24 Church of Christ. — A baptista nagyon kevés.

*

WARSAW, POLAND. — A lengyelországi baptista testvérek jelentik azt, hogy ez évben elértek lelki munkájuk kezdetének 400-ik évfordulójához, amelyről nagy ünnepséggel akarnak megemlékezni. Gratulálunk ezen alkalomból nekik és sok áldást kívánunk a további működésükre.

*

NEW YORK, N. Y. — Az "American Bible Society" áldásos szolgálatában 1966-ban eléri a 150 esztendőt és máris készülnek a nagy jubileumra, amelyet egy uj épületben fognak megtartani. Az épületben lesz berendezve egy bibliai könyvtár, amelyben több, mint 100,000 Biblia lesz elhelyezve.

SZEMÉLYI HIREK

Tivadar A. Bretz sikeresen befejezte szemináriumi előképzettségét a lelki munkára az "Eastern Baptist Theological Seminary"-ban, Philadelphia, Pa-ban, és 1961-ben már Cincinatti, Ohio-ban a "Lincoln Park Baptist Church"-ben kapott alkalmazást, mint beszolgáló segéd prédikátor. A mult évben megnősült és azután Wooster, Ohio-ban, a "Bethany Baptist Church" hívta meg pásztorának. A szolgálatot már át is vette feleségével együtt. — Gratulálunk Bretz testvér sikeréhez és sok áldást kívánunk munkájára.

*

Molnár Antal prédikátor testvér állapota felett is aggódtunk operációja előtt, de hála a mi mennyei Atyánknak, ő már nagy haladást tett a javulásban.

EGY BIZTATÓ LEVÉL

Mélyen tisztelt Szász Tv.!

Kedves Lapunk február 15-i számából megértettem, hogy irodalmunkban komoly dologról van szó. De én úgy tudom, hogy mindazok, akik értékeljük és akarjuk, hogy Lapunk éljen, megtesszük a legjobbat. Támogatjuk a beteget, hogy éljen és meggyógyuljon. Ne féljünk, mert az Ur Jézus ezt mondotta: "Én veletek leszek a világ végezetéig", — és mi mindvégig fogunk imában Hozzá fordulni a szükségben.

Áldjad én lelkem az Urat mindenkor!

Gulyás Gyula.

Gulyás Testvér ezen rövid, de nagyon biztató levéllel $50.00-t küldött az Evangéliumi Hírnök támogatására. Míg több ilyen olvasója van lapunknak, addig az fog élni és széjjel vinni Krisztusnak drága Evangéliumát. Köszönöm bátorító szavait kedves Gulyás testvér.

(Szerkesztő.)

CASH DONATIONS AND GIFTS

TO THE BETHESDA BAPTIST HOME

A BETHESDA BAPTIST HOME JELENTÉSE

Mr. and Mrs. Julius Gulyas, Phila., Pa., $42.00; Silliman Memorial Ladies Aid, Bridgeport, Conn., $10.00 for Home, $5.00 for Julia Borok and $5.00 for Julia Toth; Silliman Memorial Church (Sunday School), Bridgeport, Conn., 10 lbs. chocolate; First Baptist Church, Garfield, N. J., $20.00; Rev. and Mrs. George B. Balla, N. Y. C., $10.00; Mrs. Eliz Balla, Arlington, Va., $15.00; Rev. and Mrs. Frank Ver, Dayton, Ohio, $35.00; Mr. John Dobos Sr., Cleveland, Ohio, $10.00; Mr. and Mrs. Imre Kovacs, Newark, N. J., $20.00; Mr. and Mrs. Ed. A. Alex, Parma, Ohio, $10.00; Mr. Christopher Jones, Melbourne Bch., Fla., $10.00; Mr. and Mrs. Robert Server, Jackson, Mich., $10.00; Mr. and Mrs. Theo. Bulza, Miami, Fla., Used vacuum cleaner; Mr. and Mrs. George Hornyak, Wadsworth, Ohio, Bag of apples; Mr. and Mrs. Julius Simon, Palm Bay, Fla., 8 lbs. home-made noodles; Mr. and Mrs. Frank Kovacs, Chesterland, Ohio, 10 lbs. noodles; Rev. and Mrs. Gabriel Petre, Palm Bay, Fla., 10 cans Cranberries; Mrs. Lucy Butler, Palm Bay, Fla., 12 summer blankets; Mrs. Helen Davis, Melbourne, Fla., 21 Poinsetta plants to Ladies of Home; Mrs. St. Petery, Phila., Pa., Used clothing, books and canes; Mrs. Angelina Nays, Palm Bay, Fla., $5.00; Mr. and Mrs. Peter Gulyas, Cleveland, Ohio, $20.00; Mr. J. Szabo, New Brunswick, N. J., $5.00; Mrs. Tobias Istvanne, Wadsworth, Ohio, $10.00; Mr. and Mrs. John Jacob, Wadsworth, Ohio, $5.00; Mrs. Mary Mate, Wadsworth, Ohio, $6.00; Mr. and Mrs. Alex Kish, Wadsworth, Ohio, $10.00; Mr. and Mrs. Louis Meyer, Edgewater, Fla., $25.00; Mrs. Anna Armstrong, Wayne, Mich., $14.25; Mrs. G. Donatti, Wayne, Mich., $1.95.

Az adakozó testvérek fogadják leghálásabb köszönetünket szíves adományukért, s kívánjuk azt, hogy sokszorosan adja vissza Isten lelkiekben és anyagiakban részükre. December hava különösen áldásos volt Otthonunk lakói részére: Jézus születése napjának szellemét nemcsak lelkileg tapasztaltuk, hanem anyagiakban is sokféleképpen reményünkön felül. Mindenekért Istené a dicsőség, a miénk pedig a hála Ő iránta.

Kurtz testvérek

VALÓSÁG ÉS LÁTSZAT

"Hogy az engem szeretőknek valami valóságosat adjak örökségül és erszényeiket megtöltsem!" (Péld. 8. 21.) — "Meglássátok azért mimódon hallgatjátok! : Mert akinek van annak adatik; És akinek nincs, még amilyét gondolja is hogy van, elvétetik tőle!" (Luk. 8. 18.)

Isten nem azért mondta el ezeket az igéreteket, mintha azon kellett volna Neki gondolkodni, hogy mit is tudjon adni Ő, valami maradót? Hiszen: "Nála van az élet forrása, és az Ő világossága által látunk világosságot!" Igy mondta ezt el valamikor Dávid és igy hisszük mi is! Mert ugy az Élet, mint a Világosság, mind a kettő Krisztus!

És mégis lekellett iratni Istennek ezeket az igéket, mert valamit ebből nekünk megkell látni!

Isten látja az emberi életeket! Azt látja, hogy ezek az életek üresen futnak. Olyan dolog ez, mintha egy vasuti kocsi, vagy vegyünk egy teherautót, amelyik nap, mint nap, a kiindulási állomástól, a végállomásig, vagy a telephelytől az áruraktárig fut, szalad, de nem hajlandó semmit felszedni, ami egyrészt teher, de másrészt hasznot is jelentene, neki is, és rentábilissá tenné őt a gazdája előtt, aki viseli a fenntartási és karbantartási költségeit! Sokan nem veszik észre, hogy Isten, aki karbantartja az életünket, mindennap várja, hogy egyszer álljanak meg már ezek előtte! Azért és nem másért, hogy a sok üres ámokfutás után, valami értékeset, valami valóságosat adjon.

Ehhez az kell, hogy megismerjék őt, és megszeressék őt! Aki leakarja terhelni hasznosan az üresen szaladó és a sok hiábavalóságokban elfutott életük évei után őket.

Ezért akar Isten adni! Terhet akar adni, hogy ne találtassék az életed könnyűnek! Olyan ez az Istentől feléd tartó ajándék, amelyik örökre megmarad neked! Ő szállitja neked! És soha el nem veszi tőled, hiszen akkor, amikor megkaptad, voltaképen nem is te vagy már, hanem a benned levő ajándék az, ami örökké él benned és veled.

Ha mindnyájan megértenénk ezeket a drága igéket, amely olyan, mint egy roppant drága értékről szóló ajándékozási levél, és ha úgy vennénk ezeket, mint Pál apostol írja a Kolosében lévő szenteknek, a 2:2-ben: "Hogy jussunk el végre a megértés teljes gazdagságára! Az Isten és az Atya és a Krisztus titkainak a megismerésére!"

Hány élet borult fel és esett áldozatul annak, hogy egy óvatlan pillanatban befogadta a hamis ismereteket terjesztő, gonosz démoni szellemek által vezetett embereket és azok tanításait! És soha többé nem tudott feltekinteni oda, ahol az értelem teljes gazdagságát kínálja Isten a Ő Fiában!

Mennyi sok azoknak az életeknek a száma, amelyek üresen, tartalom nélkül futnak, de nem állnak meg Isten "megállj"-t intő kezeintésére! Ezek azok, akiknek az életében nincs valóságos tartalom, de még egy talpalatnyi hely sincs az Isten által kilátásba helyezett Valóságos befogadására! Vagyis Isten nem akar egy külön álló alázatosságot, vagy türelmet, vagy eddig általunk nem ismert adományt ajándékozni! Szó sincs róla! Ő egyet ad, de ebben az Egyben mindent nekünk ad: Krisztust!

Igy kell most, ennek az igének az üzenete és szavai szerint az Isten által kilátásba helyezett Valóságos ajándék befogadására elkészülnünk!

(Folytatása a következő számban.)

A. M. Petre, az Evangéliumi Hírnök kiváló, volt szerkesztője most már harmadszor is visszakerült a kórházba. Fizikai állapota nagyon gyenge. Istennél van erő az ő részére is. Foglaljuk őt komoly imánkba.

A PÉNZTÁRNOKOK CIMEI:

Az AMB Szövetség pénztárnoka:
Mrs. MARY K. STEG
225 Papermill Lane Ext.
Fairfield, Conn.

Aggmenház és Árvaügy pénztárnoka:
Elmer KISH ~~ELEMÉR~~
924 Congress St., Fairfield, Conn.

Irodalmi pénztárnok:
JOHN SZASZ
1619 Edward Ave. N. E. Canton 5, Ohio

Női Szöv. pénztárnok:
Mrs. Elizabeth Haydu
La Grange, Ohio

Ifjusági Szöv. pénztárnoka:
RUTH MOLNÁR
235 Villa Avenue
Bridgeport 4, Conn.

Vas. isk. Szövetség pénztárnoka:
Mrs. ERNEST CSATÓ
3508 Chatham Ave., Cleveland 18, Ohio